

TAMTAM

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRANIČÍ

ČERVENEC 1994

21. ROČNÍK (1993/94)

ČÍSLO 4 (121)

Z OBSAHU: SKAUTI V BRATISLAVE • SKAUTI A OSVOBOZENÍ PLZNĚ • S
POMLÁZKAMI DO AFRIKY • SCUK • ODÍL VELENA FANDERLÍKA • BUDE
JUNÁK OBNOVEN? (I) • ZPRÁVY SPOZA HRANICE • THE DAILY QUATSCH •
K VÝROČÍ II. OKUPACE • ZA MILOŠEM HOJEREM • SKAUTSKÝ KLOBOUK •
INTERCAMP • TAMTAM JE MRTEV, AŽ ŽIJE TAMTAM! • SUVENÝRY • NO-
VÁ PÍSNÍČKA • OSLAVY SKAUTSKÝCH ČARODĚJNIC • POZDRAVOVNA •

Skauti v Bratislave

Delegáti z 228 skautských oddielov zo Slovenska sa zišli cez víkend v Bratislave na VI. sneme Slovenského skautingu. Tradičným zvykom zatnutím sekery do dreva ho otvoril náčelník Slovenského skautingu Václav Rubeš. Na zhromaždení sa zúčastnil aj Jean Pierre Isbedjian, zástupca Svetovej organizácie skautov so sídlom v Ženeve. Do Bratislavy prišli i zástupcovia skautských organizácií z Poľska, Holandska, Česka a Maďarska. Skautské snemy na Slovensku sa datujú od roku 1945. V poradí šiesty snem je prvým v samostatnom štáte a koná sa v roku 75. výročia vzniku skautingu u nás.

Zástupcu Svetovej organizácie skautingu J. P. Isbedjiana, náčelníka Slovenského skautingu V. Rubeša, náčelníčku dievčenského kmeňa J. M. Jablonskú a vodcu chlapčenského kmeňa Jozefa Petrička prijal aj prezident SR M. Kováč. J. P. Isbedjian ho ubezpečil, že Svetové organizácie skautov sleduje činnosť slovenského hnutia a v najkratšom termíne bude Slovenský skauting prijatý za člena Svetovej organizácie skautingu. Prezident M. Kováč potvrdil záujem a podporu skautingu u nás. Prisľúbil mu pomoc v oblasti legislatívy a propagácie.

Snem Slovenského skautingu skončil voľbou vrcholných orgánov hnutia. Náčelnikom sa stal Marián Schmidt. Za vodkyňu dievčenského kmeňa Slovenského skautingu zvolili Annu Trelovú, za vodcu chlapčenského kmeňa Vladimíra Barloka..

(TA)

Pepče z Nového Mesta nad Váhom - zpravodaj TAMTAMU z bratislavského snemu - nám zaslal výše otištenu oficiálnu zprávu z tisku o jednání. Kromě toho přiložil svůj několikastránkový elaborát se mnoha zajímavými postřehy. Některé z nich zveřejňujeme.

● Pořád se volalo po omezení náčelnictva. Na sněmu proto byli zvoleni sami mladí lidé. Nevím však, zda to prospěje věci. Jsou ve věku mezi 30 až 40 roky a "čuchli" si ke skautingu v roce 1968, takže za ten rok, dva se na ně toho moc nenalepilo.

● Slovenský skauting má nyní celkem 6000 členů. Do konání sněmu jich však bylo zaregistrováno jen 4500. V Žilině, Popradu, Prešově, Spišské Nové Vsi a Košicích totiž čekali s registrací až do volby náčelnictva. Kdyby byli zvítězili stejné, celý slovenský východ by přešel ke Skautom sv. Juraja.

● Hodně se diskutovalo o změně názvu organizace "Slovenský skauting", který byl přijat na žilinském sněmu. Névryh jako "Skautské hnutie na Slovensku", "Skautské hnutie", či dokonce "Svaz skautských organizací na Slovensku" neprošly. Poslední

Skauti a osvobození Plzně

Listujeme-li nějakými staršími dějinami plzeňského povstání a sedí-li vedle nás pamětník oněch časů, nestačíme se dívat. Němě se chytá za hlavu a tíše, leč vytrvale nesouhlasně mručí: "Takhle to přece nebylo... jak to mohli napsat... to je samý odboj KSČ a ten ve skutečnosti byl jen malou částí toho všeho..."

Plzeňského povstání se účastnilo několik odbojových skupin, napojených vesměs na tzv. londýnský odboj. Své odbojové skupiny měli nejen bývalí policisté a sokolové, ale hlavně důstojníci čs. armády, kteří úzce spolupracovali s řadou plzeňských starších skautů, roverů i činovníků. Odbojová činnost plzeňských členů Junáka není dodnes celkově zpracována, je však nade vše pochybnost, že významně zasáhli do plzeňského povstání ve dnech 5. a 6. května. Zvláště skauti 3. střediska v Doubravce se v odboji velice vyznamenali. Mnozí jeho starší členové byli zapojeni do ilegální odbojové skupiny podplukovníka Weidmanna. Když jejich velitel zjistil, že byl zrazen a musel se skrývat, podařil se jim husarský kousek: v hluboké konspiraci dokázali v činnosti pokračovat dál, a to i po jeho zatčení a popravení v roce 1942, a zasáhnout pak i do povstání. Členové této odbojové skupiny zaujali i místa v Revolučním národním výboru v květnových dnech.

V době plzeňského povstání stavěli skauti 3. střediska v noci z 5. na 6. květen 1945

nouzové telefonní linky, aby byla Doubravka spojena s ostatním městem, neboť telefonní vedení bylo zničeno spojeneckým náletem 17. dubna. Starší skauti střediska získali meziním zbraně odzbrojením německých vojáků v doubravecké škole a rakouských vojáků na rozhledně Na Chlumu. Dlužno podotknout, že bez jediného výstřelu. Skauti také již předtím pracovali jako spojky mezi skupinami a tiskli ilegální letáky. S ukořistěnými zbraněmi pak někteří skauti jeli po 15. květnu zajišťovat hranice. Řada členů střediska byla k dispozici Revolučnímu národnímu výboru jako spojky a strážní služba na radnici.

Nesmíme také zapomenout na tři členy 5. oddílu v Doubravce, kteří v létě 1939 utekli za hranice, aby mohli bojovat proti fašismu v řadách našich letců v Anglii. Ani jednomu z nich osud nedopřál dožít se konce války. Karel Pavlík zahynul 5. 5. 1942 při leteckém souboji u francouzského Lille, Václav Šindelář a Alois Záleský se stali obětmi havárie při cvičných letech (19. 4. 1943 a 9. 2. 1945) v Anglii.

Plzeňští skauti si připomínají každoročně na podzim tzv. Knappovým memoriálem (závod se zpravodajskými prvky) památku zakladatele 1. plzeňského střediska a prvního plzeňského roverského vůdce, bratra Josefa Knappa-Maate. Tento berní úředník se významně zapojil do odboje, jeho činnost však byla vyzrazena a on pak utýrán v listopadu 1944 v malé pevnosti v Terezíně.

IDA

Skauti v Bratislavě

název prosazoval hlavně Svaz skautov maďarskej národnosti na Slovensku, jehož počet členů již převýšil šestitisícovou hranici a bez

střešní organizace se nemůže stát členem světové organizace. Usilují o to i jiné národnostní organizace, např. Ukrajinci.

● Někteří účastníci sněmu dostali vyznamenání Tri pruty bratrstva, Skautskou lásku a Za skautskou vernost.

Do redakce se zatoulávají různé nádhernosti, o které by se zaničení sběratelé rádi poprali.

Středisko Vatra ve Štítné nad Vláří /okres Zlín/ uspořádá pro rovery a rangers SCUK /valašský výraz pro sraz nebo setkání/. SCUK se uskuteční 1. října 1994 a jeho součástí je mj. 2. ročník roverského nočního závodu tříčlenných hlídek. Po soutěži bude posezení při disco hudbě pro R&R. V repertoáru je hudba country, disco, zábavné soutěže, tombola apod. Vstupné bude jen symbolické. Účastníci přespí ve vlastních spacích pytlech a na lehátkách.

Podrobnosti sdělí Ing. Pavel Šurán, Jestřabí 81, 763 33 Štítná nad Vláří. Pište co nejdříve. Počet účastníků je omezen. BOBR

"ODMĚNA" PRO SKAUTSKÁ DĚCKA

Vysvědčení, narozeniny, svátek - vděčná příležitost podarovat své skautské potomky/ně či vnuky a vnučky nějakou pochutinou. Může se ovšem stát, že dítě zklame veše očekávání nebo spáchá něco neslýchaně pitomého. Pak stojíte před rozhodnutím: odměnit, či neodměnit? "Neodměnit!", drtíte mezi zuby, šáteříce ve skříni po skautském opešku. Nenechte se uvést hněvem. "Odměňte" potomka pečivem, které je sice chutné, ale již svým názvem jasně sdělí zlotřilému děcku, že s ním nejsme spokojeni, ale přesto je máte rádi. Upečte mu MAKOVEC!

Potřebujete 100 g másla nebo tuku, 150 g moučkového cukru, 3 vejce, 100 g mletého máku, 200 g hladké mouky, 1 lžičku prášku do pečiva, 1,5 dl mléka.

Máslo utřeme s cukrem, přidáme žlutky. Postupně pak přidáváme mouku smíchanou s mákem, prášek do pečiva a mléko. Nakonec přidáme sníh z bílků. Pečeme ve vymaštěné a hrubou moukou vysypané formě. Můžeme potřít zavařeninou a polít čokoládovou polevou.

Pak můžeme nad vonící dobrotou dítětu ponuře říci: "Tak to je MAKOVEC. A kdyby to šlo, mohli byste si podat ruce. Svůj k svému..."

IDA /Starý Plzeňec/

O chybném skautském pozdravu jsme informovali již několikrát. Naposledy v čísle 117 ve článku o grenadské známce, na které se skauti zdraví pravičkou.

Nyní se nám podařilo vyhrabat další skvost z roku 1987. Na rázítku k 50. výročí jednoho rakouského střediska zdraví skautů levíčkou.

ODDÍL VELENA FANDERLÍKA

V České republice byl nedávno založen ODDÍL VELENA FANDERLÍKA. Skautským čtenářům jistě nemusíme připomínat, kdo Velen byl. Stál u kolébky našeho skautingu. Před nacistickou zlovůli utekl do Anglie, kde jako letec bojoval v Československé jednotce RAF. Po válce byl členem norimberského tribunálu a vrátil se do svobodné vlasti, kde se velmi angažoval v junáckém hnutí. Po komunistickém puči musel Velen utéci za hranice znovu, aby nebyl odsouzen za to, že celý život bojoval proti nésilí a bezpráví. Hlavně proto, že byl skaut. Žil v Kanadě a stal se světovým náčelníkem Českých a slovenských skautů v exilu. Světového pádu komunismu se již nedožil, ale jeho myšlenky, které nám vštěpoval, nezhasly a budou stále v nás.

Proč byl ODDÍL VELENA FANDERLÍKA založen? V roce 1989 komunismus v Československu konečně padl. Ale nepedli jeho příznivci, kteří po desetiletí terorizovali národ a pohodlně si žili u vydatných koryt. A tito výtečníci by se nyní měli žít vlastní prací? To nemohli připustit. Kromě toho se nedá předpokládat, že by skauti, kteří poznali utrpení spěchané bolševiky nejen na lidech, ale na celém národu, byli bývalým zločinným mocipánům příznivě nakloněni. A tak začal boj o skauting.

Nejprve byli do vedení Junáka dosazováni lidé, kteří si svou bývalou čest pošpinili spoluprací s komunisty. Kdysi snad byli dobrými skauty, avšak pro své pohodlíčko a kariéru se zaprodali. Kolaborovali s těmi, o kterých si mysleli, že budou v Československu vládnout věčně. Jsem plně přesvědčen, že komunisté, kteří se do vedení Junáka veřeli, tam byli dosazeni

již nevládnoucí komunistickou klikou, která chtěla mít o působení skautského hnutí dobrý přehled. Jenže pokaždé jim to nevyšlo. Třeba při volbě nynějšího náčelníka Junáka, který po mnoho let trpěl v komunistickém koncentračním táboře. Proto o něm rozšířili fámu, že byl estébáckým konfidentem. U soudu se však prokázalo, že tato lež vznikla v záluďných mozcích jeho rudých nepřátel.

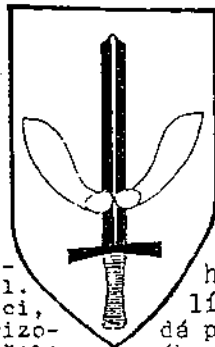
Co to všechno má společného s ODDÍLEM VELENA FANDERLÍKA? Byl založen příslušníky Junáka, kteří mají za sebou mnoho let komunistických žalářů. Vzali si za úkol bít nad čístitou junácké organizace. Členem oddílu se může stát každý, kdo prokáže, že byl komunisty věznen za politické "zločiny", ke kterým např. patřila i skautská činnost. Do oddílu mohou vstoupit i členové organizace Českých a slovenských skautů v zahraničí. Aby se do Fanderlíkova oddílu nevloudila rudá pátá kolona, musí se za nového člena zaručit nejméně tři skauti.

Ve znaku Fanderlíkova oddílu je vyobrazen meč /báčlost nad dědictvím našich otců/ a dvě jevorová semena /obnovený život/. Jeho autorem je Pavel Holý. Navrhl ho v komunistickém žaláři.

Fanderlíkův oddíl je protějškem Svojsíkova oddílu. Také v něm jsou zastoupeni nejstarší skauti, kteří zasluhuji náš obdiv. Musím však S.O. vytknout smutnou skutečnost, že ze svého středu nevyřadil bývalé členy tzv. rodné strany.

JESTŘÁB /Neuenhof/

Kontaktní adresa: Lubka Škaloud, Polní 814, 500 03 Hradec Králové 3.

V roce 1988, kdy středoevropské země ještě byly sovětskými koloniemi, Maďaři nečekaně obnovili skauting. Byl to sice čin neslýchaný, avšak v té době se již jevily náznaky borcení se nechvalného panování Bratrstva bolševické pracky. V naší redakci zasvitla jiskřička naděje. "Co, kdyby snad i Junák...", špitáli jsme si nesměle. Výsledkem našeho uvažování byla anketa, která vyšla v dubnovém TAMTAMU roku 1989. Nyní - pátý rok po listopadovém převratu - zveřejňujeme odpovědi na naši tehdejší anketu ještě jednou. Některé z nich jsou přímo prorocké, avšak ten fofr při jejich vyplnění jsme tenkrát nepředpokládali. I když pod velkým otazníkem na vedlejší straně je letopočet 1989. Jestřáb a Cookie jsou giganty našeho skautingu ve Švýcarsku. Perko, Čert a Ostrovan žijí v ČR. Sokolík bydlí v Dánsku. Dnes již zesnulý Bystry Orlik byl naším polským spolupracovníkem. V příštím TAMTAMU otiskneme druhou část ankety.

ANGLICKÝ SKAUTING, MOR A KOPANÁ

Před vývojem junáctví v naší československé republice bylo by třeba varovných slov, aby nezabředlo u nás víc a více v nebezpečí, do kterého přivedli jej dnes někteří lidé, kteří organisující tisíce hochů nedovedou jim dát nic více než kopii anglických forem. Třebaže zásluhy Baden-Powellovy o výchovu mládeže tím, že skauting rozšířil po celém světě, jsou ohromné a třebaže Angličani mohou snad na svůj skauting býti hrdí, u nás na snahy některých ctitelů Baden-Powella, kteří ve všem a všudy se odvolávají jen na anglické formy, nutno křiknout hodně hlasitě: "Zadržte!" Pro český národ by byl anglický skauting asi takovým neštěstím jako football či kopaná, která se stala skoro morem u našeho dorostu, jenž nesmírně ji pěstuje a odvrací se jí od všech ušlechtilých zájmů. Můžeme býti šťastní, budí-li v nás anglický skauting odpor. Slovanská duše je přece jen značnou měrou odchýlena od anglické.

/Úryvek z knihy Miloše Seiferta "Přírodou a životem k čistému lidství", která vyšla v Praze v roce 1920/.

BUDE JUNÁK OBNOVEN ?

Po nečekaném znovuzrození skautingu v Maďarsku jsme v lednu několika lidem položili otázku: "MYSLÍŠ, ŽE BUDE I V ČESKOSLOVENSKU BRZY OBNOVENA SKAUTSKÁ ORGANIZACE JUNÁK?"

Skauting, jak si ho představuji já, tzn. i se členstvím v mezinárodním skautském ústředí, by mohl být v Československu obnoven již zítřka. Vůdcové i mládež jsou připraveni. Dalo by to spočátku moc práce, ale to by se dalo nadšením pro věc zvládnout. Jenže o tomto počinu nemohou skauti rozhodovat sami. Musí mít požehnutí vládních kruhů, takže tuto možnost v případě ČSR můžeme zapomenout. Je tu ale ještě druhá možnost. Obnovený Junák by mohl být členem SSM a tím by nebyl uznán mezinárodním ústředím. Českoslovensští skauti by byli v podobné situaci jako třeba polští harceři. To by byl první krok, ale ani ten není pro vládu naší staré vlasti přijatelný. Právě proto, že by to byl PRVNÍ krok. A skauting v Maďarsku? Snad to jsou jen první vlaštovky jako u nás v roce 1968. Bude velmi dlouho trvat, než se stane členem mezinárodního ústředí. Jestli to vůbec bude možné. Já o tom moc pochybuji. Mezinárodní ústředí má totiž pro své členy organizační řád a stanovy. Říká se tam mj., že skautská organizace té či oné země nesmí být politicky ani finančně závislá na vládě a že skautští představitelé musí být svobodně zvoleni členstvem. Dokážete si něco podobného představit v Maďarsku nebo v Československu?

JESTŘÁB

Odpovím šalamounsky jako rádio Jerevan: "V principu ano". Zdá se to sice absurdní, když uvážíme, že na rozdíl od maďarských jsou českoslovenští mocipáni nejzarputilejší stalinističtí konzervy. Avšak tlaku zdola a tlaku mezinárodnímu - včetně moskevského - nelze na věky odolávat. Tím nechci říci, že by skautíci vytáhli do ulic. Ale taky nejsou žádní spící blaníčtí rytíři. Kdepak spát! Na to bude dost času až v hrobě. Skautské podhoubí tu je. Myšlenka nezaknula a půda je zralá. Ve skautském mraveništi to hemží. Mnohé věci se dějí už i veřejně, mimo katakomby. Tak např. Ivančena. Nebo Svojsůvův hrob: tam se v zářt střídaly strážce ve skautských krojích po celý den. Nebo vesnický Sokol vydá příručky, ve kterých se to lilíemi jen hemží. Ve staré vlasti vzniklo mnoho občanských iniciativ, třeba Svaz přátel USA nebo České děti. Možná, že zrovna tyhlety Děti vyzvou vládu: "Vraťte nám skauting!" Ano, vraťte, protože oficiálně zakázán nebyl. Rozpustil se v roce 1970 sám. Ke své ostudě. Ostatně

BUDE JUNÁK OBNOVEN ?

za Dubčeka se skauti nikoho tak moc neptali. Ustanovili se a račte to, prosím, vzít na vědomí, že tu jsme! Třeba se znovu objeví nějaký Bobr, Jestřáb nebo nějaký nový Stříbrný Lišák či nový Plajner. Těchto dvou nebožtíků je škoda: ten první byl organizátor, rozšafný stratég, holt lišák. U toho druhého už samo jméno spojovalo a těžko si bylo představit jiného v čele. Otázkou je, co může udělat náš exil. Za tzv. Pražského jara poslal Velen ustanovujícímu sjezdu do Domoviny pozdravný telegram. To může venkoncem Jestřáb udělat taky. Má k tomu kontinuitu. Ale to bude až korunovační díla. Mezi rokem 1968 a 1989 je tu v exilu přece jen trochu rozdíl. Před 21 lety tu skauting nefungoval. Dnes je to živá organizace se svoji strukturou, řádem a činností. Naši doma i my tady o sobě vzájemně víme. V rozhodné chvíli může hodně udělat rozhlas. Svobodná Evropa už není rušena. Tuto anketu vítám a byl bych rád, kdyby se vyjádřili i jiní činovníci. Nechceme být vizionáři, ale naše heslo je "Buď připraven!" a to nese v sobě schopnost činit prognózy. Třeba i škarohlídké.

COOKIE

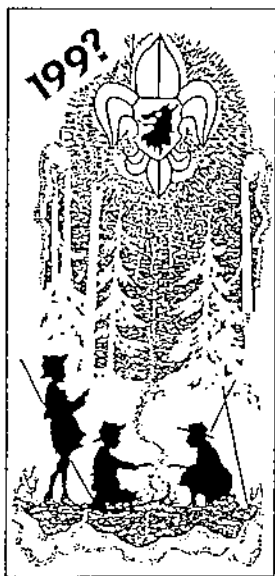
Pevně věřím, že Junák bude brzy obnoven. Je ale zapotřebí, aby se do vedení státu dostali takoví lidé jako v JZD Slušovice.

PERKO

Myslím, že Junák obnoven bude. Otázkou je, kdy. Jsem optimistou a věřím ve vítězství zdravého rozumu v naší staré vlasti. V poslední době se v ČSR začíná psát o Masarykovi, Benešovi, Štefáníkovi a dalších osobnostech. Kromě toho se konečně slaví i den založení republiky. To jsou určitě náznaky liberalizace. V porovnání s tím, co se děje v SSSR, to jsou ovšem malé krůčky. V dánské televizi byla zástupci ruské agentury Novosti položena otázka, zda by se divil, kdyby byla odstraněna berlínská zeď. Odpověděl, že by se ani moc nedivil, kdyby k tomu došlo. Takže abych se vrátil k původní otázce: já bych se zase nedivil, kdyby byl skauting v Československu obnoven.

SOKOLÍK

V obnovu Junáka pevně věřím již od jeho likvidace v roce 1970. Vše pouze závisí na vnitřní politické situaci států východní Evropy. Jestliže Poláci, Maďaři a Jugoslávci organizace skautského charakteru již mají, je pouze otázkou času, kdy k tomu dojde i v Československu. Nemohu odhadnout, zda to bude za dva roky, či za pět let. Junák má bohatou tradici, takže bude na co navazovat. Vývin v letech

BUDE JUNÁK OBNOVEN ?

1968-1970 byl moc slibný. Myslím, že je i dostatek lidí, kteří by v případě signálu šli pracovat.

ČERT

Znovuzrození maďarského skautingu souvisí s celkovou politickou situací v zemi. Zatímco Maďarsko udělalo v přiblížení se normalitě dost velký krok, v Československu se situace spíše zhoršuje. Nepřekvapilo by mě, kdyby byl skauting brzy obnoven třeba v Litvě, Lotyšsku, Estonsku a jiných zemích Sovětského svazu. Čekat však podobný čin od Československa je v současné době nerodný sen. Až bude moci Junák oficiálně pracovat - ta doba zcela určitě přijde, protože žádná diktatura nemůže natrvalo udusit tak skvělé ideály - přiveďte do svých řad hodně mladých lidí. Možná, že Junák pak dosáhne za krátkou dobu vyšší úroveň, než na které je skauting v některých vyspělých zemích. Jak jsem již předeslal, v současném politickém ovzduší, které panuje v Československu a kdy vláda zvyšuje represálie proti vlastnímu lidu, není obnovení skautingu na oficiální úrovni možné. Pevně však věřím, že po nynější zlé době opět zavládne nad "Sluneční zátokou" klid, mír, radost a pohoda.

OSTROVAN

V naší polské televizi jsem viděl demonstraci v Praze a brutální zásah policie. Vidím, že Češi se konečně rozhodli bojovat za svobodu, lidská práva a lepší budoucnost. Tento vlastenecký postoj umožní rychlejší politické změny, jak se to již stalo u nás, v Maďarsku a Sovětském svazu. Takže to snad nebude dlouho trvat a Junák bude obnoven.

BYSTRY ORLIK

KRÁTKÁ ÚVAHA O VODĚ

Voda, H₂O, chemická sloučenina vodíku a kyslíku, v silné vrstvě nemodralé kapalina, bez chuti a zápachu. To tvrdí slovník naučný a já tvrdím, že to možná není tak docela pravda. Vždyť, když se napijete vody, tak přece nepolykáte dva vodíky a jeden kyslík. Polykáte úplně obyčejný doušek vody. Také je zajímavé, že voda při bodu mrazu ztuhne, až vás praští, zatímco při bodu varu vás nepraští, nýbrž oparí. Je to zkrátka taková mrška, ta voda. Ale kdyby jí nebylo, ani vy byste tu nebyli a nečetli tento článek. Kdo víc pije, ten víc žije! Měli byste třeba chuť číst na poušti knížku, kdybyste umírali žízni? Voda se dělí na slanou, brakickou a sladkou. Pokud se napijete mořské vody, tak vám moc nezachutná, protože je odporně slaná. Brakické je taky nic moc. A když se napijete normální vody, tak necítíte vůbec nic. Že jo? Tím jsem dospěl k závěru, že voda nemůže být sladká. Jedinec, když si ji osledíte.

KRÁLÍK /Plzeň/

Redakce vám přeje téžák krásný tábor, že to nevydržíte a ihned po návratu domů napíšete TAMTAMU poutavý článek o jeho průběhu.

19. března se uskutečnila **Jarní šlápota - vítání jara**. Pod tímto názvem se skrývá střediskové putování pro děti i jejich rodiče kolem brodských rybníků - výšlap s mnoha překvapeními a také střelbou ze vzduchovek, hrami, ohněm a podobně. Na závěr každý obdržel upomínkový listek a moduritovou botu. 26. března jsme měli první střediskovou skautskou svatbu.

23. dubna jsme společně se střediskem **Ledeč nad Sázavou** uspořádali tradiční **Svatojiřské závody** v netradičních disciplínách. Jsem toho názoru, že klasickými soutěžními obory již dnes děti nezaujme a hlavně si myslím, že pro skauting není rozhodující, jestli dnes děti postaví stan za 7 minut a již po válce i vlčata ho stavěla za 4 minuty (nad čímž se v jednom z posledních čísel Skautingu rozhorloval jeden starší bratr) a podobně, ale že se skautsky chovají a dokáží skautsky žít. To je důležitější než zaměnění škotáku s ambulancním uzlem. No a z této "filozofie" jsme vycházeli, když jsme letošní závody připravovali. Až do startu byly jednotlivé disciplíny pro soutěžení zahaleny tajemstvím. Mnohé je skutečně překvapily: **popelka** (vybírání čočky z kolečka naplněného pískem), **applecross** (vytlačení jablka do stromého svahu po stanovené trati jen za pomoci svého obličejce - někteří použili i ksíť), **velbloud** (přemístění nádoby s vodou do určité vzdálenosti na vlastních zádech), **čáp** (chůze na chůdách), **rozčilený dřevorubec** (hod polenem do dálky) a podobně. Díky skvělé náladě, atmosféře i neskutečně příznivým povětrnostním podmínkám to byl nezapomenutelný zážitek.

30. dubna jsme oslavili skautské čarodějnice. Na místo sletu se dostavilo jedenáct umně vymistrovaných babic (za doprovodu svých "rodičů" z jednotlivých oddílů a družin) a dokonce se přiběhaly i tři živé **ERC-ČARODĚJNICE**, aby v každé (ze dvou) kategorii zvolily **MISS BÁBU**, dvě vicemiss, **MISS TISK** a **MISS FOTO**. Než se tak stalo, byly všechny babizny přítomným představeny a dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí z jejich pohnutých životů. Během zasedání odborné a zároveň i odporové poroty skautská mládež stylově opékala "hady" a udržovala při životě hranici nutnou pro závěrečný ceremoniál. Porota vyhlásila výsledky svého snažení a každá jedubaba za "zpěvu chorálů" smíšeného pěveckého sboru "**JED**" ukončila svou pouť v ohni. Bylo to kouzelné a poetické sobotní odpoledne. Mímochoodem náš oddíl zastupovaly dvě baby - jedna se stala vicemiss a druhá získala přímo titul **MISS**. Pro upomínkový list jsme drze a bez dovolení využili motiv Tvého odznaku (mímochoodem je skvělý a měl úspěch) k oslavě skautských čarodějnic.

V sobotu 7. května byl večer zapálen slavnostní oheň na počest 75. výročí vzniku skautingu v našem městě. Bratr Káj krátce pohovořil o historii a vývoji a vzpomenuli jsme bratři a sester, kteří již dli u věčného táboráku. Našemu oddílu byla při této příležitosti předána oddílová vlajka a slavnostní část byla zakončena slibem vlčet z obou středisek. V neoficiální části si pak všichni mohli dle libosti zazpívat.

ROLF /Havlíčkův Brod/

ZPRÁVY SPOZA HRANICE

Dvoudenní setkání skautů a skautek v Trenčíně bylo ukončeno společným vystupem k pamětníku A. B. Svojsíka nedaľeko Kubrice.

23. a 24. července proběhne na nejvyšším vrcholu Bílých Karpat tradiční Slavnost bratrství Čechů a Slováků. Při této příležitosti bude postaven ukázkový skautský tábor.

35 skautů a skautek z Nového Města n/V, Piešťan a Banské Bystrice bude letos tábořit poblíž Lubiny v Bílých Karpatech.

Po delší odmlce začínají v Košicích opět vydávat časopis Skaut v nákladu tisíc výtisků. Přes dobrou propagaci se přihlásilo pouze 355 předplatitelů, což je velmi málo k tisku dalších čísel. Je nutné co nejrychleji sehnat další čtenáře, aby se mohlo pokračovat ve vydávání tohoto jediného slovenského skautského časopisu. Skaut má velmi dobrou úroveň a prodává se za pouhých 8 Sk, i když výrobní náklady dosahují až 29 Sk za jedno číslo.

Společný autobusový zájezd k pamětníku na Ivančeně musel být na poslední chvíli odvolán, protože od 1. dubna platí nové oředpisy. Zatímco vloni stačil na hranici pouhý jmenný seznam, nyní se každý musí prokázat platným pasem.

PEPČA / Nové Město nad Váhom/

75 LET
1919-1994

Olomoučtí skauti nechali ke svému výročí vyrobit pěkná trička s vyobrazeným potiskem.

JUNÁCKÁ ŠTÍTNÁ '94

Pod heslem "Hranice nás nerozdělí" se ve Štítné nad Vláří sešlo více než 90 skautů a skautek na čtvrtém srazu. Přijeli na Valaško z Dubnice n. V., Trenčianské Teplé, Nové Dubnice, Pozlovic, Bojkovic, Fryštáku, Napajedel a Slavičina. V soutěži nejlépe obstáli domácí. Druzí byli skauti z 1. oddílu Slavičín, třetí místo vybojovaly dívky z 1. oddílu Dubnica nad Váhom. Celkem závodilo 13 hlídek.

Sraz se koná dvouletně mezi Svojsíkovými závody. Činovníci ze Štítné chtějí - kromě základních skautských disciplín, které jsou laděny do zábavnější formy - umožnit navazování kontaktů mezi skauty Moravy a Slovenska.

BOBR / Horné Srnie/

BAVÍ SE DVA PRASKAUTI V ROCE 1993

V PĚTÁCTYŘICÁTÉM JSME BYLI NA TÁBOŘE POD VLČINCEM. V ŠESTAČTYŘICÁTÉM U BYSTRICE NAD

PERŠTEJNEM. V SEDMAČTYŘICÁTÉM U PĚČÍNA. V OSMÁČTYŘICÁTÉM NAD ŘÍČKAMI. V DEVĚTÁCTYŘICÁTÉM TAKY. V PADEŠÁTÉM JSME TÁBOR NE MĚLI. V JEDNAPADEŠÁTÉM JSEM BYL NA TÁBOŘE VÍKMANOV. V DVAAPADEŠÁTÉM TAKY. V TŘIAPADEŠÁTÉM JSEM BYL NA NIKOLAJ. VE ČTYŘIAPADEŠÁTÉM A PĚTAPADEŠÁTÉM TAKY. PAK JSEM BYL TŘI ROKY NA TÁBOŘE ROVNOST A POTOM MĚ PUSTILI.

ČLOVĚČE, TY SIS TO SKAUTOVÁNÍ ALE UŽÍŠ!!!

TOUTO KRESBOU VÍTÁME NOVÉHO SPOLUPRACOVNÍKA TAMTAMU: LUBKU ŠKALOUDA Z HRADCE KRÁLOVÉ.

THE DAILY QUATSCH

COPYRIGHT BY DIVINE AND LOVELY OLD KIWI

Plzeňská hra "Výprava do Stínadel" /viz TAMTAM č. 120/ byla velmi úspěšná. Sešlo se přes 150 kluků a děvčat. Zvítězili Lipani před Pohyblivým pískem a Žlutou střelou. Hlavní cenou bylo speciální vydání kroniky Rychlých šípů. ● Děti a mládež v ČR využívají v současnosti přibližně čtyři procenta z majetku bývalého Socialistického svazu mládeže /SSM/ ohodnoceného zhruba na 2,5 miliardy korun, přičemž jeho tržní hodnota je až trojnásobně vyšší. ● Ke všeobecnému zděšení jsme zjistili, že náš plzeňský grafoman Wichr TAMTAM vůbec nečte. ● "Naše oldskautky už celý týden pečou perníky

se skautskými motivy", píše Omikron o přípravě oslav 75. výročí v Táboře. ● 4. ročník Memoriálu K.H.Máchy se koná 29. 10. v Litoměřicích. ● Zlaták z Rosic n.L. zaslal Old Kiwimu do Švýcarska obyčejnou poštou odznak. Tato ne-evidovaná zásilka urazila téměř 900 km a došla v naprostém pořádku. Old Kiwimu se však odznaky do sbírky nehodily, pročez je z pražské pošty 3 Zlatákov vrátil. A to doporučeně - pro všechny případy. Avšak odznaky do Rosic nikdy nedošly. Na jejich stokilometrové trase číhal soudruh zloděj ve službách České pošty. ● V královéhradeckém skautském krámu prodávají velmi pěkné slibáky s českým lvem. Byly vyrobeny jako protest proti monopolu pražského JUNU. ● Redakce TAMTAMU obdržela od střediska Vatra uznání za propagaci setkání Junácká Stítná. ● Nedávno vyšlo 1. číslo slovenského Hobby spravodajca. Mezi jeho hlavní porodní bolesti patří špatný tisk. ● IV. setkání skautských sběratelů se bude konat 22. října v Praze. ● V junácké edici vyšla zajímavá příručka o historii skautingu "Cestou k pramenům". ● Litoměřičtí Kondoři navštívili své plzeňské bratry z Bílé střely. Hostitelé jim připravili zajímavý program. Zavedli Kondory

Poznáváte skautíka? Kresba, jejíž autorem je Miky z Jilemnice, vyšla na titulní straně TAMTAMU č. 117. Pepčovi z Nového Mesta nad Váhom se zalíbila natolik, že za hocha dokreslil Bratislavu. Staronový "výrobek" pak použil při příležitosti VI. sněmu Slovenského skautingu.

monopolu pražského JUNU. ● Redakce TAMTAMU obdržela od střediska Vatra uznání za propagaci setkání Junácká Stítná. ● Nedávno vyšlo 1. číslo slovenského Hobby spravodajca. Mezi jeho hlavní porodní bolesti patří špatný tisk. ● IV. setkání skautských sběratelů se bude konat 22. října v Praze. ● V junácké edici vyšla zajímavá příručka o historii skautingu "Cestou k pramenům". ● Litoměřičtí Kondoři navštívili své plzeňské bratry z Bílé střely. Hostitelé jim připravili zajímavý program. Zavedli Kondory

THE DAILY QUATSCH

do Grizzlyho kaňonu, ve kterém byl vchod do opuštěného kaolinového dolu. Vůdci Bílé střely ho objevili v roce 1970 na základě článku v posledním čísle Junáka před zákazem jeho dalšího vydávání. Pilot nám o "kaolinovém dobrodružství" napsal: "Oblečení do vysloužilých oděvů a s baterkami v rukou jsme se

spustili úzkou rourou do podzemí. Ocitli jsme se ve štole bývalého dolu. Vzduch tam byl vlhký, takže kaolin na stěnách nevysychal, ale byl stále tvárný. V jednom sále bylo vidět, že této jeho vlastnosti využili předchozí návštěvníci dokonale. Neznámí umělci tu vytvořili spoustu plastických reliéfů na stěnách a sošek na skalních výčnělcích. Na jednom místě bylo dokonce z kaolinové hlíny vybudované celé město s hradbami i obyvateli. Samozřejmě i my jsme tu po sobě zanechali 'pamětní desku' Kondorů uplácanou z kaolinu". ● V srpnu proběhne Spolkový tábor /BU-LA/ švýcarských

skautů. Očekává se 20 tisíc táborníků. ● Upozorňujeme, že bývalé bankovní konto TAMTAMU a adresa poštovní přihrádky pozbývají platnosti. Do vyjití říjnového čísla pište redakci. ● Malínovka z New Yorku, význačná činovnice ruských skautů /viz TAMTAM č.109/, se zúčastnila nedávné týdenní konference WOSM v Ženěvě. Cílem jednání bylo založení celoruské střešní skautské organizace. Kromě zástupců ORUR z USA a Ruska byli přítomni i činovníci Federace ruských skautů a Federace ortodoxních skautů. "Musíme dát velký pozor", telefonova-

la nám Malínovka z Ženevy, "abychom souhlasem ke sloučení neudělali chybu. Pracovníkům WOSM totiž jde pouze o to, aby v Rusku vznikla střešní organizace, která by mohla být přijata do světového hnutí. To, že naše ORUR v porovnání s nově vzniklými ruskými organizacemi existuje již desítky let a má velkou tradici, to je prostě nezajímá". ● Vysledku jednání jsme do uzavěrky nebyli informováni. ● Přibližujeme vám dva velmi rozumné názory poníčených účastníků velmi lopotivé noční výpravy na Kozí vrch, Flecháč: "Žádný slušný člověk se netoulá po nocích. A protože skauti by měli být slušní lidé navrhuji zrušení nočních výprav. Mohou se nahradit třeba návštěvou galérie výtvarného umění. V sobotu před obědem". Roy: "Lézt do kopce jenom proto, abych z něho na opačné straně zase slezl, je plýtvání časem a energií. Udělejte noční výpravu u Kolína!" ● Howgh a amen!!! ●

WREUM to radio: OM30

Date	Call	Event	Site	Mode	Qth
1997	OM30	JOTA	London	SSB	51.50N 0.10W

Best Wishes from Eiffel Tower
73!
Good Scouting!

In 1997, a Scout amateur radio was established at the Jubilee Jamboree in Sutton Coldfield, England. The first Jamboree on the Air was held in May of 1998 and has continually increased.

Now, the Jamboree on the Air (JOTA) is the biggest World Scouting annual event. Each year, some 450,000 Scouts and Girl Guides around the world get together via amateur radio links. This year, the World Federation of Great Towers (WFGT) invites Scouts to take part in JOTA from the tops of their towers.

Třetí víkend v říjnu proběhne již 37. ročník JOTA /JAMBOREE ON THE AIR/. V tyto dny dají opět nejruznější televizní věže světa své objekty skautům k dispozici pro radioamatérské vysílání. Nám se vloni podařilo navázat spojení mj. i se skauty na pařížské Eiffelovce /viz TAMTAM č.119/. Letos použijeme tři vysílačky. Rádi bychom se spojili i s našimi bratry zahraničního skautingu. Budeme mít to štěstí?

PEPCA /SK/

S pomlážkami do Afriky.

Dlouho jsem si myslel, že už mně nic nemůže překvapit, ale před několika týdny jsem byl hned několikrát vyveden z omylu. A vždycky v tom měl prsty náš pošťák (nebo možná pošťáčka - já totiž vůbec nevím, kdo tady u nás roznáší, protože pošta se objeví ve schránce vždy dopoledne, když si člověk vydělává na chleba). Poprvé mi strčil do schránky dopis Šušábovy nadace, která mi s potěšením sdělila, že jsem byl vybrán ke studijní cestě do afrického Toga, o kterém jsem v té chvíli věděl jen velmi málo, podruhé to byl balíček s několika pomlážkami a nadrásanou nic neříkající větou: "Posíláme Ti ty pomlážky pro africké skautky." Uznejte, že z toho by nebyl chytrý nikdo. Do třetice mi doručil roztomilý dopis od geniálního Old Kiwiho, který mi v něm jen tak mimochodem oznamoval, že mi budou chodit nějaký čas použité pomlážky. Musím ale přiznat, že o kus dál mi milostivě sdělil, proč tomu tak bude. Protože dal mou adresu snad do všech světových periodik, balíčků s pomlážkami začalo přibývat. Během měsíce jsem měl doma plné tři zásilky. V slabé chvílce jsem ve své odpovědi na jeho *veleřídlo* přislíbil, že pomlážky dopravím do Toga a posléze do Ghany. To jsem ještě netušil, jakou byrokratickou anabází (horší než ta pověstná putimská dobrého vojáka Švejka) budu muset absolvovat.

Jako občan dbalý zákonů jsem se šel na celní úřad informovat, zda pomlážky nepatří mezi *tovar* pro cizí země zapovězený. Než jsem se dozvěděl, že tomu tak není, musel jsem vyplnit tři formuláře, sehnat pět razítek a zaplatit kolek v hodnotě 50 Kč. Ale to ještě nebylo vše. Musel jsem sehnat potvrzení cechu i odborového svazu košíkářů, že nemají námitek proti vývozu použitých - o divčích zadečky otřiskanych pomlázek. Kupodivu neměli a dokonce za něj (ten souhlas) ani nic nechtěli. Posledním důležitým dokladem bylo moje moje čestné prohlášení, že tyto pomlážky mi nebudou při mé cestě sloužit k výdělečným účelům. Myslel jsem si, že toto bude nejjednodušší, protože to nařukám na stroji, podepiši a bude. Jenže ouha. Nařukat na stroji i podepsat jsem to mohl, ale podpis musel být notářsky ověřen. Další běhání po úřadech, další vyplňování formulářů a další padesátikorunový kolek. Co by ale našinec neudělal pro dobrou věc. Po všem tom běhání jsem měl hlavu čistou jak prádlo po použití *Vizíru*.

Papíry byly pohromadě a tak jsem se začal pít po informacích o Togu. Vypůjčil jsem si atlasy, cestopisy a po večerech se vzdělával. To víte, do Afriky našinec nejezdí každý den. Na cestu jsem se těšil jak naši psi na Pedigree Pal a počítal jsem dny odjezdu. Jediné, co mně zarazelo, že stále nepřicházely podrobné pokyny ze Šušábovy nadace, jak bylo slíbeno v prvním dopise.

Abych si ukrátil čekání, podrobněji jsem začal zkoumat zasláné pomlážky. Některé byly obyčejné, jiné přímo umělecké kousky - točená rukověť a jiné parádičky. Jak čas utíkal, pomlážky vesele usychaly a jen pravidelné koupele v rodnině vaně jim dodávaly svěží vzhled. Ovšem jak odpadnou v horkém africkém podnebí jsem ani nechtěl domyslet. A ještě jedna obava mi užírala klidu - zda si na nich nepochutnají poštovní velbloudi, kteří obstarávají poštovní styk Toga se sousední Ghanou. Ale to už nebude má starost.

Dnes (28. května 1994) je tomu přesně týden, co jsem měl přistát na africkém kontinentu a zabývat se studiem Toga. Na mé urgence a telegramy Šušábova nadace neodpovídá, pomlážkám už nepomáhají ani koupele ve vaně a ghanské skautky mit nové kroje na Jamboree v Holandsku určitě nebudou. Ze by dopisy od Šušába zcizil náš pošťák (nebo pošťáčka) kvůli cizokrajným známkám? Nebo je sežrali naši psi jako již mnohé jiné dopisy? To zatím nevím, ale již jsem zahájil pátrání a o jeho výsledku Vám určitě zase napíši. I o tom jestli jsem do té Afriky nakonec odjel.

Rolf /Havličkův Brod/

Za oběť aprílového žertíku v dubnovém TAMAMU jsme si tentokrát vybrali Roifa. Zveřejňujeme jeho bohaté zázitky.

S P O L U O B Ā N Ě

Okupanti jsou krutí a nelítostní, neuznávají ani mezinárodní označení červeného kříže.

N e v y c h á z e j t e večer na ulici.

Vojstva okupačních armád Varšavské smlouvy jsou značně demoralizována. Poznávají, že v naší republice nejsou vítáni a že v Československu není žádná kontrarevoluce. Uvažuje se o vystřídání jednotlivých částí vojsk. Neumdlévejte v přesvědčování okupačních vojáků, že naše věc je spravedlivá. Pište hesla. Pište vtipně a výstižně. Vyvyrujte se vulgárností. Pište azbukou, aby hesla byla srozumitelná sovětským vojákům.

Náš boj je spravedlivý a zvítězíme i beze zbraní.

Nechceme v naší vlasti žádné okupanty. Chceme mír a pracovat pro **K A Š I** a **S V O B O D N O U** republiku.

Zachovávejte klid a rozvahu. Nepřízeň nesmí najít záminku, aby mohl použít zbraní.

Podle posledních zpráv je v Praze 20 mrtvých a přes 300 raněných. Krev jejich padá na hlavu Sovětského evazu, jeho vůdců.

Podporujte politiku presidenta republiky gen. Ludvíka **S V O B O D Y**.

P o s l o u c h e j t e d n e s t. j. 25.8.1968 t e l e v i z n í z p r á v y v 10 hodin. /1 kanál/

Letáky, které schazují letadla nechte bez povšimnutí ležet.

Žádná vysílačka okupantů nás nemůže zmást. Známe pravdu a ta je jen jedna.

H A N B A Z R Á D C U M A O K U P A N T U M.

A Ť Ž I J E S V O B O D A A N E U T R A L I T A !

P R A V D A Z V Í T Ě Z Í .

Tento historický leták vyhrabal Jestřáb ve svém archivu. Členové jet 16. oddílu ve Strašnicích je rozhazovali z trabanta pár dní po tom, co nás obsadila vojska Varšavského paktu.

se konal o svatodušních svátcích. Sycherák je velký rybník v rekreační oblasti blízko Boru u Tachova. Zúčastnilo se na patnáctset skautů a skautek. Na stžářech za vstupní branou vlály kromě české též vlajky americká, kanadská, německá, britská, holandská, belgická a jednu (červenobílou) jsem neidentifikoval. Také tu byla skupina ze Slovenska. Myslel jsem, že tu najdu oddíl sv. Jíří z Mnichova, ale místo nich jsem narazil na Fanderlíky. Obé s Lídou byli ve štábu, organizačně pomáhal též Jirka Šlághamerský a Kváka byla povolána z Prahy, kde teď studuje, jako překladatelka. A dále tu Byli Eliška, Barbánek a Libor. Lída měla smůlu : vybuchla jí lampa a ošklivě ji popálila, takže musela do špitálu.

Byly tu velmi roztodivné a zajímavé stany a stavby, ale mne nejvíce nadchlo holandské muzeum, které sem přivezli z Haagu. Tomu říkám propagace : kroje, označení, vlajky, časopisy, náborové plakáty, fotografie na velkém prostoru.

Hostovali tu také woodcrafteři, měli svá týpí v dolíku, všichni v indiánském a stále kutili indiánské předměty. Kdyby měli i rudé tváře, připadal bych si, že jsem zabloudil do indiánského tábora z minulých století.

Z programu : polní mši sv. sloužil v předvečer světící pražský biskup Lobkovic /možná že se to píše jinak/, velký přítel skautů. Táborák byl velkolepý : šestipatrová pagoda, indiánské tance, Češi se blýskli lasováním a domažličtí chodskými tanečky a písněmi. Besedníky byli Američané.

Velkou nedělní atrakcí byl výlet starobylým kouřovým vláčkem ze zastávky Borek, opuštěné uprostřed polí do Trhanova a odtud hike do Domažlic, kde proběhla vlastivědná hra ve městě.

Cookie
SCOUTING
MUSEUM

Pfadfindermuseum Haagse Randstad, Valkenboslaan 10,
Den Haag Nederland. Jeden Donnerstag ab 19.30 Uhr
geöffnet. Eintritt frei. Für Verabredungen, Ruf:
0031703 466578

Začal skautovat v ilegalitě v r.1943. Už v r.1967 utvořil oddíl ve Všenorech. Napsal na to téma i napínavý klukovský román a la Foglar pro samizdat. Doufejme, že se ho podaří vydat aspon posmrtně a legálně.

Po obnovení skautingu v r.1989 se vrhá se svou manželkou Aničkou v/o Akelou do intenzivní činnosti, organizují rádcovské kurzy, tábory a oddíl vzkvívá. Miloš se stal předsedou ORJ Praha-západ.

Na oba se dobře pamatujeme, navštívili nás u příležitosti našeho podzimního tábora v Táboře.

Logan zemřel náhle dne 8.4.tr. ve věku pouhých 61 let a byl pohřben za skautské asistence dne 13.4. V hodinu jeho pohřbu jsme na něho vzpomněli zde ve Švýcarech zádušní bohoslužbou.

Br.Hojer byl skautem duši a tělem. Naše hnutí ho bude velice postrádat

Adolf Chaloupka

Skautský klobouk

Válenda 93 se bourá,
poslední hlídka si smutně brouká

Skautský širák leží v houšti -
kterou hlavu asi ten klobouk opouští ?

S vrchu čela přehlížel skautské roje,
slyšel také vždy dobře denní heslo svoje.

Kdypak a proč jen asi ta hlava
svůj skautský klobouk ztratila ?

Třeba v noční hlídce tábora,
jak ta hlava dokola chodila.

Nedočkala se asi výměny,
to nevydržel ten klobouk ztracený.

Teď oba, širák i hlava odloučení jsou.
A na Válendě 94 ?
Jsem zvědav, zda se zase naleznou ...

Malezli se ! Ale putování klobouku je opravdu znamenatáhoďné ! Koupil jej Old Kiwi ve skautské prodejně v Písku při podzimním táboře. Při závěrečném úklidu přišel klobouk do černé bedny /tam dvěma ztracené věci a ty se pak vykupují/. Černou bednu vzal domů Jest-řáb. Pek vzal klobouk na naše setkání s Tábořskými v bědenské klubovně. Zase černá bedna. Tu vzal tentokrát Cookie a klobouk vzal na Válendu. Tam ho nezákonný uživatel pohodil do křoví /s- nebo že by vítr ?/. Tam jej našel náš básník a klobouk zdobil jeho wigwam. Tu si vzpomněl O.K., že postrádá klobouk. Cookie navštívil poetu a předal širák na správnou hlavu.

Pozdravovna

Všechny známé i neznámé skauty ve Švýcarsku bratrsky zdravíme z naší skautské slavnosti u příležitosti 75.výročí založení skautingu v Písku. Vzpomínáme v tuto chvíli na všechny blízké i vzdálené přátele a přejeme jim všechno dobré. Za středisko Šipka TOM /Písek/

SAM /Kvasice/ zaslal z Ivančeny.

Pěknou čumkartu z mezinárodního setkání INTERCAMP 94 na Sycheráku poslali KVÁKA, WINDY, LÍDA, JIRKA a ELISKA.

Br.Libor Beránek středisko Terežín celému skautskému hnutí v zahraničí s fotkou

Br.Roman Kozumplík z Ebenfurthu

Rolf svatojiřský a jarní pozdrav

Br. Šerif ze setkání skautů a skautek u příležitosti 75.výročí oddílu v Kuklenách.

Výzva

Jestfáb má na skladě kloboukové a plátěné exilové odznaky. Doporučujeme brát je s sebou do vlasti jako suvenýry. Ze zkušenosti víme, že působí doma velkou radost. Je to tam totiž rarita.

Inzerát

Nová deska Taxmenů

Po úspěšném vydání LP, MC a CD Calamity Jane z r.1992, které je beznadějně vyprodáno, natočila pražská kapela TAXMENI u firmy VENKOW pokračování pod názvem Nejedlá den Calamity Jane. Ožívá zde 14 písní angloamerických i českých - historických událostí jako např. Most přes řeku Kwai, Sto Zelených bareťů, Alamo, Memfiská kráska a j.

K dostání bude v prodejní síti České republiky nebo - v případě nesehnání u agentury COUNTRY ARÉNA - Vladimír Císař, 182 00 Praha 8, Slamcova 1256/14.

Pozn.red. : Taxmeni vystupují mj. s Lilí skautskou jejich textaře Mirka Roba a komponisty Pepy Sklenáře. Oba nás navštívili na Jitřence. Jejich písničky nacházíte občas na stránkách Tam-tamu.

Das Europäische Jamboree 1994. 1-11 August Dronten Niederlande

JSI SKAUT ČI SKAUIKA
VE VĚKU 11 AŽ 15 LET ?

ÚČASTNI SE 1. EVROPSKÉHO
JAMBOREE !
ZÁŽITEK, KTERÝ SI
PROSTĚ NESMÍŠ NECHAT
UJÍT.

JOIN THE STARS

TAMTAM je mrtev, ať žije TAMTAM !

Tímto číslem končí 21.ročník Tamtamu.

Na lednové Poradní skále švýcarské oblasti bylo jednáno o dalším jeho vydávání. Hospodářka namítla, že 22.ročník není finančně zajištěn. Vypočetla, že zajištění by nastalo jen tehdy, kdybychom požadovali za ročník předplatné ve výši Fr.27,- a měli zajištěno minimálně 33 předplatitelů.

Redakce došla k názoru, že za takovouto lichvářskou cenu bychom museli dodávat Tamtam barevný a na křídovém papíře a rozhodla se k tomuto kroku :

Od 22.ročníku, tj. od října 1994 bude Tamtam vycházet v dosavadní formě, ale jako nezávislý čtvrtletník a to za cenu téměř poloviční než shora vykalkulovaná, tj. za pouhých Fr.15,-. Bude to po ČINu druhý nezávislý skautský časopis.

Posílat jej budeme ovšem jen platícím čtenářům, odpadne tedy např. zasílání na různé knihovny, nadace, archivy a muzea.

Složenko dostanete s prvním číslem.

Vaše redakce
Old Kiwi + Cookie

TAMTAM - ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRAŇICÍ

Vychází čtvrtletně ve Švýcarsku. Redakce: Old Kiwi
(Jiří Čejka, Sonnenbergstr. 98, CH-8610 Uster, Schweiz)

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA: 21. srpen 1994

KDO NEČETL TAMTAM - NEŽIL!

Reprint TAMTAMU v republice: Oldřich Němec, Finská 1, 101 00 Praha